

nar. Sklenjeno, storjeno! Julika podolži svojega dobrotnika in pridnega gospodarja za očeta, pride z njim pred ptujsko sodnijo, ker ta dokaže svojo tozadevno nedolžnost in gre popolnoma oproščen domov! Julijana pa nakoplje si pri tej priliki na svojo dušo prisego, pri kateri je zvala vsega mogočnega večnega Boga kod pričo! Cela stvar je imela vsled ugovora državnega pravnistva v Mariboru posledice in je bila dne 23. decembra p. l. obsojena Julijana v dvemesečno težko ječo, poojstreno vsakih 14 dni s postom! Pa nič ne škodi! Sedaj je že tam, kamor jo je obsodila višja sodnija. Tam si vendar enkrat premisli, kaj je prisega, kdo je oče in kako se po nepotrebnem meče blato po takih ljudeh, ki so ji izkazali zgolj — dobroto! — Gospod urednik! Zahvaljujem Vas, da ste sprejeli ta-le dopis, katerega Vam je doposlal v svarilo naše Leskovške klerikalne mladine naprednjak.

Prošnja.

Huda je zima, sneg in mraz vladata! Ne pozabite v teh težkih časih nedolžne živali, ki hudo trpi. Mislite na

ki nima ne hrane, ne toplote. Potresajte ji zrnja! Po leti vam stoterokrat povrne!

Nekaj razgovora.

(Za vse, posebno pa za Dravsko dolino.)

Naša dravska dolina bi se dala v gospodarskem oziru bolj izrabiti, kakor se to dosedaj zgodi. Dandanes mora pač vsakdo priznati, da svet napreduje in da dirjajo dežele in države in pokrajine in občine vedno naprej, v vedni konkurenci naprej. Zaspanci in dolgočasneži seveda ne dosežejo ničesar. Do zmage in do boljše bodočnosti pridejo le tisti, ki znajo oči odprte držati. Stara govorica pravi, da gre enkrat mimo vsacega človeka sreča; takrat jo je treba zagrabiti... Svet napreduje! To vidimo danes tudi že na kmetih, kjer so se stare, nekdanje razmere najdalje obdržale. Danes že opazujemo vse drugo, umstveno gospodarsko delo, vidimo med kmeti gospodarske knjige in kmetijske časopise, vidimo tu in tam poljedelske mašine, — z eno besedo: napredek v delu, napredek v setvi in žetvi! Svoj čas so bili naši pradedje veliki nasprotniki zgradbe novih železnic. Rekli so, da železnice ne potrebujejo, da imajo dobre konje in vozove, da je škoda tiste zemlje, ki bi se porabila za nove proge, da so železnice nevarne in grešne novotarje itd. Vse to so rekli naši pradedje in kimali z glavami. V drugih krajih zopet so bili pametnejši ljudje, ki so rekli: pa naj se železnica tukaj na naši zemlji gradi. In danes? Tam, kjer se je železnica gradila, zrasla je vrednost zemlje, tam je veliko večji skupinek za kmetijske pridelke, tam napreduje gospodarstvo v vsakem oziru, tam ni visokih stroškov za vožnjo, tam se razvija industrija, ki daje zaslužka in pusti denarja v deželi. Tam pa, kjer so nasprotniki „novotarj“ kimali z glavami, zaostal je vsak razvitek, tam ni napredka, tam stojijo stoletni gozdovi, ki se ne morejo podirati, kjer je vožnja predraga, tam živi kmet na svoji grudi kakor berač ob cesti. Vprašamo: ali ni to res? ali nimamo prav? Mi gotovo nismo prijatelji vsake nove vpeljave, ker dobro vemo, da je tudi na tem polju mnogo plevla. Mi se ne navdušujemo za vsako stvar samo zaradi tega, ker je nova. Treba je tudi tukaj slamo od zrnja ločiti. Ali kar je med novimi vpeljavami dobrega in koristnega, to pozdravljamo z veseljem in za to se navdušujemo ter to tudi ljudstvu priporočamo. Kratkoviden v gospodarskih zadevah ne sme biti človek. Kajti drugače si koplje sam sebi grob... O vsem tem hočemo v teh člankih po domače in polagoma razpravljati. Mi hočemo namreč zlasti o nekaterih zadevah govoriti, ki so po našem mnenju važnega gospodarskega pomena za ptujski okraj, v prvi vrsti za dravsko dolino. Ne maramo, da bi vsak čitatelj kar z obema rokama naše nazore in naše mnenje podpisal. Ne, prav veselilo bi nas,

ako bi se tudi posamezni posestniki k besedi oglašili in v „Štajercu“ svoje lastno mnenje povedali ter brezobzirno zastopali. Kajti to smo že od nekdaj povdarjali, da pozna kmet svoje razmere najbolj sam. Kmet v najbolje, kje ga čevlji žuli... Toliko smo hoteli kot uvod za danes povedati. Prihodnjič pa preidemo k stvari sami.

(Naprej prihodnjič!)

Nova ministra.

V tretjo Bienenrthovo vlado vstopila sta tudi dva nova moža, katerih sliki prinašamo danes. Prvi je Adalbert

Adalbert Freih. v. Widmann,
n. neue österr. Ackerbau-Minister

Karl Marek,
Minister für öffentl. Arbeiten

pl. Widmann, ki je imenovan za novega poljedelskega ministra. Drugi pa je minister za javna dela Karl Marek.

Novice.

Polom v Ljubljani. Grozni polom prvaških posojilnic že kaže svoje posledice. Te dni so v Ljubljani svinjskega trgovca Elijo Predoviča za razmeroma malo svoto zarubili. Predoviča so imeli doslej splošno za milijonerja. Bil je eden voditeljev in glavnih priganjačev Hribarjeve stranke. Na njegovem posestvu je več kot en milijon kron denarja vknjiženih. Najbolj važno pa je, da je ta svinjski trgovec glavni akcionar tiste prvaške „Glavne posojilnice“, katero so zdaj likvidirali. Predovič ima namreč za 2.000 K deležev in jamči tedaj za osmi del vsega posojilničnega dolga. Ker je zdaj že sam na boben prišel, seveda to jamstvo ni nič vredno in bodejo morali drugi za tega poštenjaka plačavati. Ako pride Predovič v konkurz, kar je zdaj vse-kakor pričakovati, potem mora tudi „Glavna posojilnica“ v konkurz stopiti. In gorje upnikom! Med upniki se nahaja poleg drugih zavodov tudi ljubljanska „kreditna banka“... Pač žalostno, kakšni konec jemljejo prvaške denarna podjetja, ki jih je ustanovila nezmožnost in prevzetnost zapeljivcev slovenskega ljudstva!

Švindel! Pozor! Kakor razni drugi listi, objavili smo tudi mi v zadnjih številkah plačani inzerat firme „Metropole Hungaria A. Hackenberg, Budapesta“. Inzerat je kazal veksirno sliko in obljubovalo se je v njem tistemu, ki reši to uganko, ne vemo kaj že vse. Zdaj dobimo od raznih strani pisma, v katerih se ljudje pritožujejo, da so uganko rešili, da so svoto 170 K na dotično firmo poslali, da pa

ali sploh nobenega odgovora, ali pa kakšno nič je bilo vredno stvar za svoj denar dobijo. Dotičnega zdaleč firme je torej sleparska in njenega odinzerat navadni švindel. Opozorjamšopsi torej javnost na to goljufijo! Sicer pa smo zskupaj večkrat omenili, da mi za inzerate napram obelejo izčinstvu ne moremo nobene odgovornosti prevzeti! ga jMi — kakor tudi vsak drugi list! — sprejema s trmamo ravno inzerate, od katerih list v velikopsa vmeri živi; ali mi vendar ne moremo pri vsam seškemu inzeratu poizvedovati, ali je dotičnik poi in kštenjak ali lump. Čitatelji morajo biti torej z — zd sami toliko izvežbani, da ločijo inzerate poštenih; Šeguin one falotovskih firm. Kadar izvem o kakšni Dežeslepariji v inzeratih, seveda nastopimo protopetjski temu. Ali več se od nas ne more zahtevati. Mnišnica smo torej, to mora vsak pametni človek priznati ima v nedolžni na slepariji omenjene madjarsko-jula vedovske firme, katere goljufivi inzerat seveda netine bodemo več objavili. Toliko o tej stvari! — loviti.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Plojeva „Sloga“ je zakotni listič, ki je gati. 2 vsej svoji ljubljanski poulični predrznosti vendarlni c grozovito smešen. Pomena seveda nima nobeveda, nega, kajti list je brez vsake stranke in z umiranjim ne stoji nikogar. Tudi čitateljev in naročnjajnikov ima tako malo, da imajo gotovo prostora in dovolj v postranski sobi ptujskega „narodnegedno, doma“. List ima le en namen in en cilj: hofpostorata Ploja, pardon, senatnega predsednika Plojati svone mara danes noben drugi časopis hvaliti; zato bapaj je ustanovil s svojim denarjem „Sloga“, v Nev katero pisari po največ v stare čase zaljubljeni tudifajmošter Šegula ter nekaj fantkov, ki si nam“. 2 drug način ne morejo kruha služiti. „Sloga“ jakega torej tisto za hofrata Ploja, kar je reklama zaplan židovskega trgovca in kar je za cirkus tisti batolišk jaco, ki pred vratni vpije „Nur herrrrrrrein tolišk spaziert“... Vse to je splošno znano. No, Plojkdod je dajal in dajal denar za ta smešni listič, ki Fa mu je pač bolj v sramoto nego v čast. Ali o n vsaka stvar ima svoj konec. Ploj se je pričelmoštet za ušesmi praskati. Njegovi prijatelji so siceretske Ploju ploskali, ali cvenka niso dajali. Ploju je tam bilo pa tudi žal za drobiž, ki bi ga lahko namim. drug način porabil. Lista pa tudi noče opustiti ročit Kaj torej storiti? No, slavna „uprava“ „Sloge“ je se je vsedla in je spisala nebroj drobnih pisem, d te v katerih je točila solze kar na litre in v imenu ga č vseh svetnikov s krvavo glavo prosjačila tertalni fehtarila za podpore. Povsod je fehtala, pravtpnik povsod, pri liberalcih, pri klerikalcih, pri naž k prednjakih, ja celo pri Nemcih. Ako bi to vse ka ne bilo tako grozno smešno, rekli bi, da je oča to vagabundovsko fehtanje naravnost škandalnosn in da je Ploj podoben razcapanemu „vandrovcu“, adke ki pobira po vaših mile darove... Ako potrebuje Ploj res hvalospesov v tiskani obliki, poibar tem naj si za sto vragov sam svoj „list“ plačuje, tuju. Druge ljudi pa naj pusti s tem beračenjem prioznic miru! Sicer je pa gotovo, da jetični „Slogi“ lico, tudi to ne bode pomagalo. Par ljudi je biloino, morda tako neumnih, da so vrgli par kronicribit Ploju v klobuk. Ali nafehtana svota pač ne neša bode nepotrebno „Sloga“ pri življenju obdržala o je „Sloga“ naj svojo obliko devetkrat spremenil, — je je pomagalo ji pač ne bode. „Narodni dnevnik“ ho ji je zapustil pot za seboj in smrti zvoncekorel ji bode kmalu zapel. G. senatni predsednik, i na čimpreje vstavite izhajanje „Sloge“, temmanjskali dolga bode v tiskarni in tempreje bode Vašilil s politični blamaži konec!

Šegula v luknji. Jermenar Šegula v Ptuju obni se pač krvavo keša, da je sedel na prvaške livalav manice. Mislil je pač, da mu je treba le dr. hako Jurtelovega prijateljstva in vse bo dobro. Ali e-le Šegula, Šegula, prvaki imajo lubezen le toliko „tuj časa, dokler se ti nič ne zgodi. Ali misliš, da nora bode šel zdaj Jurtela za-te ričet jesti? Ne, predi Jurtela se bode s pohanimi piščanci mastil, tipuri pa se bodeš na trdem ležišču postil... Jermenar Šegula je namreč pri ljudskemu štetju ko pr misarja ozmerjal in skozi vrata pahnil. Vpil je, spad da ne zna nemškega, da ga mestni urad nič ne nara briga itd. Preteklo soboto se je imel zaradi vask tega pred sodnijo zagovarjati. In glejte, jermez nj nar je postal tako majhen, tako ponižen, da bikaže kar iz roke jedel. Tudi nemškega se je v teh luči par dneh prav hitro naučil; kdo bi mislil, da zdaj ima tako brihtno glavico! Pred sodnijo je go sta voril namreč izključno nemško in od zatajenih gg-

no nič blz je bil kar nahoden. Jamral in javkal je, črna ga zdaj „Stajerc“ za nos vleče, da izgubi je nogo odjemalcev, da je bil takrat pijan, ker arjamo snops in mošt pil itd. Ali pomagalo mu pa smo že skupaj ni. Sodnik ga sicer ni obsodil, da ne obodejo iz njegove kože jermena delali. Ali obvezeti odil ga je na 3 dni strogega, poostrelega zapreje-ora s trdim ležiščem in postom. Nič ne bo veliki nopsa v luknji, nič ne bo mošta, nič matrace. ri vsa- am se Šegula iz srca smili, skoraj bi se zjo- ali in komaj se nazaj držimo. Vbogi jermenar! rej že li — zdaj veš, Šegula: osel gre le enkrat na oštenih ed; Šegula, ne hodi več na politični led...

Deželna bolnišnica v Ptuj je res že pravi proti vropski škandal. Pomisliti se mora, da je ta bolnišnica določena za okroglo 150 občin, da iznati, a ima vse skupaj komaj 70 postelj, ki so se- sko-ju- eda vedno zasedane, medtem ko se mora na totine bolnikov zaradi pomanjkanja prostora dsloviti. Kriv tem žalostnim razmeram je pač prvi vrsti slovenski deželni odbornik Robič. lož bi se moral vendar za take velevažne stvari rigati. Zakaj ga pa imamo? Ali misli, da je deželni odbornik le zaradi svojih lepih očij? ali je v vendar nobe- in za naroč- ostora dne- ga: hof- Ploja go“, v vbljeni si na- ga“ je na za- ti ba- rreini- Ploja ič, ki st. Ali pričel sicer oju je ko na ustiti. Sloge“ pisem, imenu a ter prav ri na- o vse da je andal vcu“ potre- po- ačuje. a pri Sloge“ e bilo ronic č ne ržala. ni, — vnik“ onček dnik, manj Vaši

Nevarno krstno ime. Daleč smo prišli: zdaj o tudi že krstna imena „nevarna“ in „politi- si na- ga“. Zadnjič so hoteli pri ptujskih minoritih nekega otroka na ime „Friedrich“ krstiti. Ali zaplan se je postavil po robu, češ da ta ime ni katoliški. Oj sveta Simplicitas! Koliko dobrih katoliških Friderikov je že živel! Ali mora res sako Honza ali Blažek ali Lipe biti?

Fajmošter Sorn obsojen. Poročali smo svoj as o neverjetnih svinjarijah, ki jih je uganjal fajmošter Sorn v Belivodi. Črnosuknež bil je v imetske fante zaljubljen. Vabil jih je v farovž, ih tam pogostil, jim kupoval obleke in potoval z njimi. Nekega fanta ni hotel iz „ljubosumnosti“ poročiti. Ko je pa to vendar moral storiti, ho- el je z njim nadalje „občevati“. Mlada žena je led tega celo zadevo sodniji naznanila. Tože- tega črnosukneža je pred sodnijo zagovarjal kle- ikalni vodja dr. Benkovič. Ali pomagalo ni. župnik Sorn je bil obsojen na eno leto ežke je eče. Upamo, da ne bode v ječi zo- pet kakšno „ljubezen“ pričel in da se mu bode roča kri ohladila. Klerikalni prvaki pa so lahko ponosni: v Slovenskih goricah imajo Vresnikove sladke bratce, v Savinjski dolini pa Šornovce...

Bosonogi šribar. Leopold Gajser v Ptuj je iribar pri slovenskemu advokatu dr. Fervecu v Ptuj. Zadnjič enkrat je šel nad purane v Ro- goznico. Obiral je tam bedre in pil vinsko ka- pljico, to pa bolj, kakor prenese šribarska natura. Vino je močnejše nego prvaki šribar, to je pribita resnica. Mladega Leopolda je vinček tako zmešal, da ni vedel, kako je prišel v Ptuj. In ko je srečno ptujski rotovž zagledal, ni vedel, kje je doma. Šel je torej v kavarno „Europa“ in hotel tam počiti. Ali brezsrčneži v kavarni so rekli, da nimajo prostora za take gospode, ki naj bi raje prenočišča v „narodnem domu“ iskali. Leopold pa si je mislil „aufbiks“ — mi- slil si je to, ne da bi to rekel! — in ni hotel zapustiti gorke kavarne. Naposled je prišel hu- dobni policaj in je prijatelja puric peljal vis-á-vis kavarne, v gostoljubno veliko hišo, v kateri se lahko brezplačno prenoči. In tam je Leopold še le izprevidel, da je na poti iz Rogoznice v Ptuj — svoje čevlje zgubil. Fejst je moral biti natrkan, da tega preje ni videl, kajti sredi zime smo in sneg je visok. Oj te presnete purice!

Ljutomerski prvak dr. Grossmann stoji zdaj v prav čudni luči v javnosti. Kakor znano, spada ta „sokol“ med najzagriženjše nasprotnike narodnega miru. Do kosti je zastrupljen od pr- vaške hujskarje in opetovano že smo se morali z njim pečati. Zdaj pa se je zgodil slučaj, ki kaže tudi njegov osebni značaj v prav čudni luči. Stvar sicer še ni končana, a vendar je že zdaj vsega zanimanja vredna. V letih 1905—1907 sta bila namreč pri advokatu dr. Grossmannu gg. Vouk in Vrabl kot solicatorja uslužbena.

Tam sta baje videla, da je dr. Grossmann raz starih aktov že rabljene koleke jemal, da je tinto z neko tekočino odstranil in potem koleke še enkrat porabil. Toraj navadna goljufija! Do- tična tekočina, imenovana „Sphinx“, nahajala se je v dveh stekleničah; z njo je bilo mogoče tinto popolnoma odstraniti, tako da so bili ko- leki podobni novim. Vso to stvar sta omenjena solicatorja advokatski zbornici naznanila, ka- tera je tudi preiskavo proti dr. Grossmannu pričela. Solicatorja sta tudi izjavila, da sta vsak dan pripravljena, da prisežeta gledé istini- tosti svoje trditve. Medtem sta pa to svojo tr- ditev v neki gostilni v Ljutomerju ponovila. To je slišal sedanji solicator dr. Grossmanna in je stvar svojemu šefu povedal. Dr. Grossmann je vložil vsled tega tožbo zaradi žaljenja časti. Pri sodnji sta obtožena nastopila dokaz resnice. Predlagala sta dokaz, da je dr. Grossmann m. dr. od nekega starega akta snel kolek za 35 K, da je s tem kolekom potem s tekočino „Sphinx“ ravnal in kolek še enkrat za neko potrdilo ljutomerske posojilnice (katere zastopnik je dr. Grossmann) porabil. Nadalje sta predlagala do- kaz, da se je nahajal na nekem drugem potrd- dilu, ki se je izročil vodji zemljiške knjige g. Tschataritsch, tudi že preje rabljeni kolek. Vodja zemljiške knjige je kot priča to tudi potrdil. Isto- tako solicator Missia v Celovcu. Zastopnik ob- tožencev dr. Juritsch je stavil poleg tega še celo vrsto drugih predlogov, da se stvar dokaže. Ali sodnik je vse predloge odklonil, češ da ti dokazi ne zadostujejo in je toženca obsodil. Sicer je pa getovo, da ima dr. Grossmann zdaj svoj prvaki vrat v zanki, iz katerega ga nikdo ne reši. O stvari bomo še govorili.

Mesto Ptuj ima glasom ljudskega štetja skupaj 4637 prebivalcev, medtem ko jih je imelo pred 10 leti samo 4223; število prebi- valcev je torej naraslo za 414 oseb. Nemcev je 3489 (torej za 573 več kot leta 1900), Sloven- cev pa 392 (za 154 manj kakor l. 1900). Slo- venci so v Ptuj močno nazadovali. Prebivalstvo je večidel katoliško. Protestantov je 170 (za 65 več kakor l. 1900), judov pa 36 (za 1 manj). Hišnih števil je bilo l. 1900 304, zdaj pa jih je 328, torej za 24 več.

Reja remont. Piše se nam: Oni posestniki konj, kateri imajo boljše in plemenite kobile in se hočejo za rejo remont odločiti, se povabijo, njihove kobile poveljništvu c. k. drž. žrebarne v Gradcu k dokazu zmožnosti za plem in spar- jenju v temu letu na spodaj omenjenih mestih ob 9. uri dopoldne pripeljati i. s. dne 6. sve- čana v Račju (hlev za žrebce), dne 7. svečana v Spodnji Polskavi (hlev za žrebce), dne 8. svečana v Cirkovce (občinski urad), dne 9. sve- čana v Ptuj (hlev za žrebce), dne 10. svečana v Mošganjce (hlev za žrebce). — One kobile, katere so zmožne za rejo remont, se bodejo vpi- sale v knjigo remontnih kobil. K onim, v pri- pušalnih postajah v Račji, Spodnji Polskavi in Ptuj postavljenim plemenitim žrebcom se smejo samo one kobile pripeljati, katere so v knjigo remontnih kobil vpisane. Črez vsako vpisano kobilu se bode posestniku potrdilo iz- ročilo.

V Pobrežju pri Mariboru so imenovali refe- renta nemškega „Schulvereina“ g. dr. Baum in nadučitelja g. Wernitznigg zaradi njunih zaslug za tamošnjo nemško šolo častnim občanom.

Za župnika v Pernich imenoval je knezo- škof duhovnika g. Joh. Hauptmann.

Podružnica kmetijske družbe v Ptuj obdr- žala je 15. t. m. v Osterbergerjevem hotelu svoje zborovanje. Predsednik g. Jos. Fürst po- zdravil je mnogobrojno došle člane, nadalje g. R. Klammer kot zastopnika glavnega odbora, g. podžupana Steudte kot zastopnika službeno za- držanega župana Orniga, g. M. Straschill, ki je zastopal okrajni odbor, nadalje glavnega tajnika g. Juvana. Le-temu je podaril tudi besedo. Glavni tajnik je omenil, da je predsednik svoje mesto odložil. Povdarjal je, da je treba podruž- nico na novo oživeti in pojasnil velike koristi kmetijske družbe. Povedal je, da ima družba mnogo sredstev za pospeševanje, živinoreje, svinje- reje, perutinarstva in sadjarstva; treba je, da se ta sredstva tudi gospodarsko koristno porabi. — Nato so člani svoje doneske vplačevali in novi vsto- pili. Vršile so se tudi volitve novega odbora. Za

predsednika je bil ednoglasno izvoljen g. Rudolf Wibmer, ki je to čast tudi sprejel. V odbor pa so bili izvoljeni gg: Fr. Osterberger, Ig. Rossmann, Jos. Ornig, O. Arzt, Fr. Rudl, M. Straschill, R. Klammer in E. Hintze. Kot delegata za občni zbor c. k. kmetijske družbe sta bila izvoljena gg: R. Wibmer in Fr. Rudl, kot namestnika pa Fr. pl. Hellin ter O. Arzt. V imenu mest- nega zastopa je podžupan g. Steudte novo izvo- ljeni odbor prisrčno pozdravil. Istotako g. M. Straschill v imenu okrajnega zastopa. Predsed- nik pa se je zahvalil odstopivšemu mnogolet- nemu načelniku g. Jos. Fürst. Razni člani so še o gospodarskih vprašanjih govorili. Nato je bilo to velevažno zborovanje zaključeno. Upamo, da bode podružnica z novimi močmi svoje pre- koristno delo nadaljevala!

Velika sleparija. V Pilštajnu so aretirali trgovca in krčmarja Schmidt in ga oddali sod- niji v Kozjem. Schmidt je bil popolnoma brez vsacega premoženja. Vendar pa je napravil pri raznih trvdkah velika naročila. Dobljeno blago v vrednosti 4.000 K ni plačal. Prodajal je to blago globoko pod ceno, deloma ga je pa tudi pošen- kal popolnoma tujim osebam. Sluti se, da je Schmidt druge osebe najel, ki so dotičnim fir- mam napačne podatke o njegovem premoženju dali; drugače bi gotovo ne dobil toliko blaga na up. Preiskava bode dognala, kaj je na tej stvari in bomo o nje poročali.

Vlomil je delavec Johan Stenc v delavsko barako v Laškem trgu in ukradel več ur, prsta- nov, veriž ter 100 K denarja. Zasačili so ga, ker je hotel neko uro zastaviti in je tudi svoji ljubici prstane podaril.

Kaj je resnica? Johana Povoden iz Gers- dorfa prišla je s svojim možem k fajmoštru in mu povedala, da je v drugem stanu, da se pa tega ni upala svojemu možu pred štirimi očmi povedati. Pravila je, da je bila enkrat sama doma, ko je prišel lesni trgovec Petin iz Ruš k nje in jo je, vkljub temu, da se je hudo branila, posilil. Župnik Černko je celo zadevo sodnji naznanil. Ali državni pravdnik je pre- iskavo proti Petinu vstavil, ker je ta po izpo- vedi svojega hlapca dotični čas doma bil. Zdaj toži Petin Johano Povoden zaradi žaljenja časti. Prva razprava je bila preložena in se je akte zopet državnemu pravdništvu izročilo. O celi za- devi bomo še govorili.

Surovi sin. Krčmar Bogovič iz okolice Brežic je svojo lastno mati hudo pretepel in težko poškodoval. Surovež je sodniji naznanjen.

Lepi gospodar je Miha Arlič v Novicerkvi. Svojega hlapca Jurja Kamšak je tako pretepel, da se bode moral pred sodnijo zagovarjati.

Zapri so v Trbovljah polirja Karla Schö- binger zaradi raznih sleparij.

Oj te babe! Dekla Ana Ratej potovala je „per šub“ v Celje; tam pa je ušla. Ko jo je policaj hotel v zapor odgnati, ga je napadla in udarila v obraz. Šele za drugo pomočjo so nasilno baburo ukrotili. Obsojena je bila na 6 tednov zapora.

Nesreča. „Hunt“ je v Trbovljah delavca Miho Spitaler težko poškodoval. Oddali so ga bolnišnici.

Srčna kap je zadela v zgornji Negovi po- sestnika Antona Kobula. Bil je v Kostrivnici in prišel vinjen domu. Drugo jutro so našli ne- srečneža mrtvega.

Trpinčenje živali. Mesarski učenec Ernst Maučič v Ptuj je gnal teleta in je v vobgo žival pri temu grozovito mučil in trpinčil. Smrkovega lerpobiča bode oblast že naučila, kako ima z živalmi ravnati. 25 bi mu jih naj našeli...

Revolver. Fantje Rebersak, Sanek in Novak iz brežiške okolice so v Obrešu razgrajali in brez povoda z revolverji streljali. Pri temu je bila Marija Bogovič smrtnonevarno ranjena. Nasilneže so orožniki zapri.

Mladi tat. 12 letni Jože Čretnik v Sv. Jurju j. ž. je ukradel posestniku Zgoncu 90 K in jo potem z vlakom neznano kam popihal.

Zapri so hlapca Žmiber iz Rimskih toplic zaradi raznih tatvin in sleparij.

Vola ukradel je posestnici Heleni Jakob v Kozjaku pri Slov. Gradcu vžitkar Jaka Podle- snik. Orožniki so našli še mnogo mesa. Podle- snika, njegovo ženo in mati so dali pod ključ.

V farovž vlomil je Anton Kunej v Kopriv- nici. Ko je ravno denarja za skoraj 16000 K

pobasal, so ga prepočili. Orožniki so ga kmalu vjeli in oddali sodnji v Kozjem.

Požar. Iz neznanih vzrokov pričelo je goriti hiša v goricih g. Jos. Fürst v Svetincih pri Ptuj. Zgorelo je tudi mnogo žita in krme. Lastnik ni zavarovan, škoda je pa velika.

Tepež. V Otičniku sta hlapca O. Visočnik in F. Strumpf napadla fanta Andreja Oder in ga težko ranila.

Brata pretepel je Johan Potočnik v Sternsteinu pri Celju. Skregala sta se zaradi neke "erbijske".

Na ledu umrl je pri delu na Dravi v Ptuj delavec Anton Pravič. Zadela ga je srčna kap.

Težki sum. Žandarji so odali sodnji mizarja Johana Zlahtič iz Brega pri Ptuj. Sumniči se ga, da je neki Mariji Žunkovič ukradel hranilno knjižico v znesku 3.361 K. Nadalje je Zlahtič na sumu, da je v zadnjih letih dve ženski umoril, s katerimi je imel ljubavno razmerje in ki so se čutile od njega matere.

Iz Koroškega.

Vihar, strašni vihar divja med prvaškimi vrstami; ako bode tako naprej šlo, zgradili bodo politikujoči kaplani še barikade in farovške kuharice bodejo metale bombe... Kaj se je zgodilo? Poročali smo to že v zadnji številki. C. kr. vlada je namreč "Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem" razpustila. In — bodimo pravični! — prav je imela! To društvo je svoj čas pokojni Einspieler ustanovil. Imelo je takrat namen, biti nekako politično orodje slovenskemu narodnjstvu na Koroškem. Gibalo se je pa takrat vsaj v postavnih mejah. Ali pred par leti je hotela nesreča, da je priromal advokat dr. Janko Brejc iz Ljubljane v Celovec. Vzel je takoj vajeta slovenske politike v roke, — s kakšnim uspehom, to vedo prebivalci lepe Koroške sami najbolje. Z dr. Brejcem namreč se je pričela brezvestna gonja, ki kali narodnostni mir, ki hujša sosedu proti sosedu, stariše proti otrokom, ki seje le sovraštvo in ubija gospodarski napredek. Dr. Brejc se je polastil tudi takoj omenjenega političnega društva in je zasejal tudi v njem to gonjo. Od tega časa sem je postalo to društvo zbirališče protikoroške, panslavistične politike, ki je imela in ima le en cilj: razbiti koroško kronovino in združiti slovenske Korošce s Kranjci! Društvo je bilo zdaj le še instrument v rokah Brejčevega fanatizma. Vse žalostne pojave zadnjih let ima to društvo na vesti. Prirejalo je shode in vsak teh shodov je razbil slogo in prijateljstvo v dotični občini. Prav posebno hudo, brezobzirno in protipostavno je nastopalo to društvo ravno v zadnjem času z ozirom na sedanje ljudsko štetje. Brejčevi agitatorji in pri-

ganjači so lagali, grozili, zavijali, postavili kršili, ljudstvo sleparili, da je zasmrdelo do — oblasti. In tako je morala ta oblast končno v zmislu postavte to društvo razpustiti. Zdaj pa je ogenj v strehi! Dr. Brejc kot načelnik razpuščenega društva se repenči kakor petelin na gnoju, prvaški listi cvilijo in tulijo kakor tepeni psički in vse vpije navskriž, da se je "Slovenec na Koroškem velikanska krivica zgodila". To pa je seveda velikanska laž! Kajti prvič se sploh nobena krivica zgodila ni, kajti postava velja tudi za kranjske pritepenice in hujšake. Drugič pa pretežna večina slovenskega ljudstva na Koroškem sploh ne mara za Brejca in njegovo protikoroško politiko. Zato pa je ves prvaški vihar le — komedija!

Zopet obsojeni prvaški fajmošter. Kakor znano, vlačijo politikujoči farji svoje zagrižene nazore tudi na gospodarske shode. Istotako je znano, da taki farji splošno mislijo, da zanje ne velja postava. Evo zopet slučaj: V preteklem poletju vršil se je v Škocijani za konjerejce važni gospodarski shod c. k. kmetске družbe. Šlo se je zato, ali naj se odloči za norično pleme ali ne; torej čisto gospodarsko vprašanje. Domači fajmošter Poljanec, ki je znan kot hujšak in prvaški zagriženec, pa niti tega shoda ni hotel v miru pustiti. V svoji brezobzirnosti spravil se je na vrlega konjerejca g. Štefana Kulterer iz Grafensteina. Ta mož je namreč poštenega naprednega mišljenja in se ne pusti podjarmiti od farskih hajskačev. Zato ga čedni župnik Poljanec ne more videti. Vstal je torej ta "duhovnik" in pričel brez vzroka g. Kulterer napadati in psovati ter mu očitati švindel in lumparijo. Čudimo se, da g. Kulterer ni zavrela kri in da pobožnega obrekovalca ni s pestjo na lici mesta kaznoval. Ali Kulterer je bil pametnejši in je šel žegnanega gospoda tožiti. Pri deželni sodnji je črnosukneža seveda dr. Janko Brejc zastopal. Ali ponujani dokaz resnice se je Brejcu in Poljancu popolnoma ponesrečil. Zato je bil obrekovalni fajmošter na 100 kronglobe odnosno 5 dni zapora ter na poplaček velikih stroškov obsojen. Tožnik je zastopal g. dr. Knapitsch. Tako je prav! Črni dolgojezičnejem se ne sme ničesar zapriniti. Postava velja za vse, za kmete kakor za farje!

Iz Maria Saala se nam piše: Tudi tukaj je na nesramni način znani umazani Peter Serajnik glede ljudskega štetja agitiral in hujškal. Stvar je oblasti naznanjena.

Županom v Vrbi je izvoljen g. Ernst Ulbing in to že sedmič.

Cerkveni rop. V Greifenburgu je bil cerkveni nabiralnik že dvakrat odprt in denar ukraden. Zato so zdaj nabiralnik vedno v zakristiji hranili. Ali tat je zdaj tudi tja vlomil in zopet kradel.

Pogorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Johana v sv. Lenartu. Škode je za 10.000 K.

Vojaško uniformo z bajonetom vred so našli v Pliberku pod kupom drv. Bržkone jo je tam kakšni dezerter zapustil.

V led udri se je na sv. lenartskem jezeru neki hlapec z vozom in konji. Hlapec si je k sreči življenje rešil.

Surovež. Sodnji naznanili so ključarja Johana Winkler v Beljaku, ker je posestniku Johanu Thaler najprve čašo v obraz vrgel, potem ga pa še v prst ugriznil.

Z bajonetom ranil je v Beljaku neki vojak Petra Walpitscheker. Vojak je namreč krčmarico pretepal; ker se je zadnji zanj potegnil, ranil ga je z bajonetom.

Angelj-varuha imajo menda tudi starčki. V sv. Valpurgi je prijel vlak kretina Jožeta Vuše in ga 40 korakov daleč seboj vlekel. Potem ga je vrgel v sneg. Vuše je ostal nepoškodovan.

V lastni hiši zgorel. V Eichforstu je gorelo pri nekem kmetu. Da bi vsaj svoj denar rešil, tekkel je kmet v gorečo hišo. Ali plamena so ga zagrabila in potegnili so ga kot sežganega mrliča iz razvalin.

V vodnjaku je delal pri Beljaku delavec Johan Brenner. Kar nakrat se zemlja nanj podre in ga zasuje. Vkljub temu, da je prišla takoj pomoč, ga niso mogli rešiti. Nesrečnež zapušča ženo in 3 nepreskrbljene otroke.

Nesreča. Pri Beljaku se je vozil neki o na skijih. Pri temu je ponesrečil in bil tu ranjen.

Ponesrečen zrakoplovec

Pri poletu čez trdnjavo v Belgradu padel velike višine letalni stroj avstrijskega zrakoplovca Ed

Avianiker Rusjan t.

Rusjan. Pogumni mož je pri tej nesreči svoje nje izgubil. Rusjan je bil rojen v Gorici in slo narodnosti. Star je bil nekaj čez 20 let.

Kedaj in na kakšni zemlji se sme Tomažovo moko Za spomladno gnojenje na travnikih in poljih ne zamudite, pravčasno Tomažovo moko, kajti čimprej se izvrši gnojenje, sigurnejši je vpliv. Na njivi zadostuje zdaj potresanje na kol brazdo, v spomladni naj se ne pregloboko podorje, da si z polni uspeh.

Loterijske številke.

Gradec, dne 7. januarja: 86, 34, 26, 48.
Trat, dne 14. januarja: 60, 28, 70, 26.

Zvezda
s križcem

MAGGI-JEVE kocke

 à 5 h

za takojšno nabavo
gotove goveje juhe

**so priznane
najboljše!**

Climax k
poljsk

motorji (Zweitakt) za
surovo olje.

Najcenejši promet.
Nobene finančne kontrole. Najmanjša potreba vode. Nobene nevarnosti za razstrelb

BACHRICH & Co., Dunaj
XIX/6 Heiligenstädterstr. 83. VII.

Ogenj!!

Pri vsaki hiši je treba galic. Kupujte in zahtejte po vseh trgovinah "Štaličeve užigalice"! Glasal, firma brata Slawitu v Ptuj.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvirne zavoje z imenom
Kathreiner